

ለምን ይዋሻል? እስከመቼስ ይዋሻል?

ቁጥር 7

የነፃነት ትርጉም ምንድነው ምስጢሩ
ሰው እንሰሳ ሲሆን በገዛ ሀገሩ
ወንዜ ተራራዬ ማለቱ ምንድነው
ጭቆናው ብዝበዛው ብሶቱ ካልገባው ?

ተው ስማኝ ሀገሬ ብሎ የዘመረው ያ ጀግና ትውልድ በመዘመር ሳይወሰን ጭቆናና ብዝበዛን ለማስቆም ውድ ሕይወቱን ገብሯል። በዚያው ጊዜ ደግሞ ባንዳውም ጠባቡም ፈልቶ ሀገርን በከፍተኛ ደረጃ ጎድቷል። ኢትዮጵያና ኢትዮጵያዊነት አይሎ ባለበት ሕዝብን በጠባብ ብሄረተኛነት ሊቃኙና ሀገርን ሊገነጣጠሉ የተነሱት ሁሉና ከአረመኔው አገዛዝ ጋር አብረውና ወግነውም ኢሕአፓንና የሕዝብን ትግል ለማውደም ደም ያፈሰሱትም ብቅ ብቅ ብለው ጥፋት አድርሰዋል ። ዛሬ አንዳንዶቹ ለስልጣን ሲበቁ፤ ሌሎች በተራቸው ተሰደው ግን አሁንም በኢሕአፓ ላይ ሲጨፍሩ፤ ሌሎች ደግሞ ካባ ቀይረው ታሪክ ደብቀው ተቃዋሚ ወይም ወያኔ ሆነው ሲውገረገሩ እያየን ነው። ያ ትውልድ ግን የህይወት ዋጋ ከፍሎና ሀገሩን ሊያስከብር በጀግንነት ታግሎ አልፏል። ደሙ ግን የፍትህ ያለ መጮሁ አልቀረም--ተው ስማኝ ሀገሬ!

ዛሬ ግን ይሉናል ያ ታሪክ ውሸት ነው
በከንቱ ነበረ ያ ደም የፈሰሰው ።

ለተወሰነ ጊዜ ሐሳዊ መሲሆኝ፤ የቅጥፈት ጳጳሶች፤ የውሸት ሼኮች ሀገርን ሊያጠቡና ሊያደነቁሩ ም ይችላሉ-- ይህ ግን መቼም ዘላቂ ሆኖ አያውቅም። ጊዜን ፈጅታ ሀቅ ብቅ ትላላች፤ አቸናፊነቷንም ታረጋግጣለች። ዋሾዎቹም ይጋለጡና የሀፍረት ማቅ ይለብሳሉ። ያ ሞት ባይለመድም ማን ይፈራል ሞት ብሎ የተሰዋውን ትውልድ ዛሬ ስሙንና ታሪኩን ለማጥፋት በጣምራ የተነሱት ወያኔዎችና የደርግ ርዝራዥ ወንጀለኞች በጅምላ መወገዝ ያለባቸው ናቸው። በትግል መሞት ህይወት ዳግም ትንሳዔ ልደት ብሎ ፋሺስቱን ደረግ ሲዋደቅ የተሰዋው ትውልድ አላዋቂ ሆኖ ወይም ደርግ በዚያ አስገራሚ ድንቁርናው ይል እንደነበረው ” ሳያናይድ የተባለ አደንዛዥ ዕፅ” (!) ወስዶ ሳይሆን፤ ወይም ዛሬም ወያኔም ተጨምሮ እንደሚሉት የኢሕአፓ አመራር ሂድ ሙት ውደም ብሎ ማግዶት ሳይሆን ሀገሩንና ወገኑን በማፍቀሩና ሀገርም ሕዝብም ከጭቆና ሊላቀቁ የሚችሉት በትግልና በመስዋዕትነት መሆኑን በመረዳቱ ብቻ ነው። ዛሬም ቢሆን ለነፃነትና መብትን ለማስከበር ሌላ መንገድ ከቶም የለም። ለፍጅቱ ተጠያቂው ሰለባውና የተገደለው ሳይሆን ገዳዩ ብቻ ነው። ጊዜ ካለፈ በኋላ፤ ትግሉ ተፋፍሞ ባለበት ጊዜ እግሬ አውጪኝ ካሉት ብዙ ጊዜ የሚስሙ ትችቶች በመሰረቱ ፍሬቢስና ገበናን ወይም ድክመትን መደበቂያ ናቸው። በሙሶሊኒ ጣሊያን ወረራ ጊዜ አርበኞች ያን ግዙፍ ጠላት መጋፈጣቸው፤ ታንክን በጦርና በቼኮዝ ቫንዴ ሊመልሱ መነሳታቸው ስህተት ነው ብለው ዛሬ የሚተቹ አሉ፤ ያኔም አሜሪካኖችና

እንግሊዞች ተሳልፈው ነበር። አርበኞች ግን ጠላት ሀያል ነውና እጅ እንስጥ ወይም ባዕዳን መጥ ተው ነፃ ያውጡን ብለው አልጠበቁም። ባላቸው ብረትና አቅም ተነስተው ጠላትን ተጋፈጡት እንጂ። አጼ ኃይለሥላሴ ሀገር ጥለው ሲወጡም ተቃዋሙ እንጂ እሰየው አላሉም--ንጉስና መሪ በግንባር ተገኝቶ ትግሉን እንዲመራ ይጠበቃል እንጂ። ቴዎድሮስ ተባለ ዮሐንስ ወይም ምኒሊክ የታየውፍርጠጣ አልነበረም--ግና አጼው የሰረዙትን ታሪክ ነፍስ ገዳዩም ኮለኔል ተቀብሎ ውር ደትን ተከናኖበ ። ነገም ለመለስ ከሆነለት የሚጠበቅ የቡከን መጨረሻ ነው--ፍርጠጣ! ጣሊያንን ሲቃወምና ሲታገል ከሚሊዮን ያላነሰ ዜጋ አልቋል። የአርበኞች ጥፋትም አልነበር። በዘመነ ደርግም ትግሉ የሚጠይቀውን መስዋዕትነት ያ ትውልድ ከፍሏል--አኩሪና ዘወትር የምንኮራበት ታሪክ ነው። በየእስር ቤቱ ስየል የተቀቡለትና ብዙ መከራ ያዩት ሁሉ ሀገር የምትኮራባቸው ናቸው። በባንዳውና ነፍስ ገዳዩ እንደምታፍረው ሁሉ።

ፀረ ወያኔው ትግልም ቢሆን ከደረጃ ወደ ደረጃ ከፍ እያለ በመምጣት ላይ ነውና የሀሰት ዘማቾችን መቋቋም በጣም አስፈላጊ ነው። የመለስ ዜናዊን አገዛዝ ለማስወገድ ሀገር ወዳዱ ሁሉ የደም ዋጋ መክፈል አለበት። ይህ አረመኔ አገዛዝ በምለላና በሰላም የሚወገድ አይደለምና። 19 ዓመት ሙሉ ያየነውንና የደረሰብንን ሁሉ ካልካድን በስተቀር ዛሬ የመለስ ቡድን አለመራራ ትግል ይወድቃል ብሎ መደምደም “ እግዚአ ጅልነት ወይም ሽንፈተኛነት ያብቃ” የሚያስኝ ነው። ይልቁንስ የውሸት ነዋቻችን ከበሮ ድለቃ ጆሮ አንስጥ ብለን ትግሉ የሚጠይቀውን መስዋዕትነት ለመክፈል በቆራጥነት መዘጋጀት መነሳት ይኖርብናል። ይህን በዚህ ትተን ወደሚነዙት ውሸቶች ስንመለስ ደግሞ ደጋግመን እንዳልነው ሀቁ የነበረው ስርዓት በኢሕአፓ ላይ ፍጅት ማወጁንና ግደያ መጀመሩን ያረጋግጣል። በ1983ም ቢሆን ኢሕአፓ ጦረኛ ሆኖ ለሰላማዊ ትግል እምቢኝ ያለ ሳይሆን የወያኔ አገዛዝ ኢሕአፓንም ሆነ በኢዴታቅ የተሰባሰቡትን ሁሉ ዴሞክራሲያዊ መብቶች ከተከበሩ በሰላም ሊታገሉ ዝግጁ መሆናቸውን ገልፀው እያለ ወያኔም ያኔም ሆነ ከዚያም በኋላ አሻፈረኝ ማለቱ ሀቅ ነው። ደርጉ በኢሕአፓ ላይ ጦርነት ሲያውጅ ኢሕአፓ የራስ መከላከል እርምጃን መውሰድ ተገዶ በከተሞችም ጥይት ተኩሷል። ይህ ተገቢና ዛሬም ቢሆን ትክክለኛ እርምጃ ነው የምንለው ነው። ከዚህ ባሻገር ግን ኢሕአፓ ራሱን ገምግሞ ባካሄደው ግለሂስ ለሰማዕቱ ሁሉ አከብሮቱን እየገለፀ ግን የተወሰኑ ስህተትን መፈፀሙን ደግሞ አምኗል። ሀቁ ሲነገር ኢሕአፓ መቸም ቢሆን መቸ በከተማ በሚደረግ ተኩስ አገዛዙን ማሸነፍ ይቻላል የሚል አቅዋም አልነበረውም። በገጠር መሰረቱን ባደረገ ሕዝባዊ ጦርነት መሰረት ነው ድል የሚገኘው የሚል ነበር የኢሕአፓ አቅዋም። ሆኖም ግን በራስ መከላከል አቅዋም መሰረት የተወሰነው ቀስ በቀስ እየሰፋ የድርጅቱ ብቻ ሳይሆን ልዩ ልዩ ዘርፎችም የየራሳቸውን ስኳድ እየመሰረቱ አንዲሰማሩ መደረጉ ድርጅቱ ላይ ጉዳትን ማስከተሉ አልቀረም። ይህን ሁሉ ድርጅቱ ራሱ ከዓመታት በፊት ገምግሞ የጨረሰው ጉዳይ ነው። በታሪክ አጋጣሚ ማለትም በከተማ የነበሩ የማዕከላዊ ኮሚቴ አባላት በመስዋታቸው (ለምሳሌ ክፍሉ ከበደ ፤ ዮሐንስ ብርሃኔ፤ ዮሴፍ አዳነ ፤ ተስፋዬ ደበሳይ) ወይም ወደ አሲምባ በመዛወራቸው (ለምሳሌ ፀሎተ ሕዝቅያስ፤ ዘሩ ክህሸን)ና ወደ ውጭ ለስራ በመላካቸው (አ.ዋ. ለምሳሌ) ፤ ሁለቱ አንጂ በመሆናቸውና ድርጅቱን በመልቀቃቸው (ብርሃነ

መስቀል ረዳና ጌታቸው ማሩ) አንድ የአመራር ግለሰብ ብቻ በከተማ በመቆየቱና ይባስ ብሎም ከአሲምባ ይላኩ የነበሩ ውሳኔዎችን ባለማክበሩም ብዙ ስህተት ተፈፅሟል፤ ጉዳት ደርሷል። ይህን ስህተት ሁሉ ድርጅቱና በተለይም ማዕከላዊ ኮሚቴው የራሴ ነው ብሎ በሀላፊነት ተቀብሎ ግለሂስ ቢያደርግም ሀቁ ግን እንደተጠቀሰው በአብዛኛው አንድ ግለሰብን የሚመለከት ነበርም ማለት ይቻላል። ኢሕአፓ በከተማ ራሱንና ሕዝብን ለመከላከል ባለው አቅም ሁሉ መጣሩና አስፈላጊውን መስዋዕትነትንም በመክፈሉ አጠፋሁ የሚለው የለም--ሰማዕቱን ይዘክራል፤ መከራ የተቀበሉትንም ያከብራል እንጂ። በስህተት ደረጃ ግን ይህ የመከላከል እርምጃ ተስፋፍቶ ወደ ከተማ ትጥቅ ትግል ሊያድግ መቃጣቱ፤ ፖለቲካዊና የትጥቅ መዋቅር መደበላለቁ፤ ዴሞክራሲያዊ ግንባር በሚልም ምስጢራዊ መዋቅርን ሊያስጠቃ በሚችል ደረጃ ምልመላ መካሄዱና የሕዋስ አሰራርና የመዋቅር አለመቆላለፍ መርህ መጣሱ በየፈርጁ ጉዳትን አባብሷል። በተለይም የሀይል ሚዛኑ ወደ ደርግ ማድላቱ ግልፅ ሆኖ ሲመጣ (የኩባ፤ደቡብ የመንና የሶቭየት ህብረት ካምፕ ሁሉ ከጎኑ ሲቆሙና የአረመኔው መንግሥቱ የበላይነት በደርግ ውስጥ ሲረጋገጥ) የከተማውን ትጥቃዊ እንቅስቃሴ ማቆም ሲገባ ይቁም ሲባልም በመቀጠሉ ስህተት ተፈፅሟል። በድርጅቱ ውስጥ የተከሰተው አንጃም ያደረሰው ጉዳት በቀላሉ የሚታይ አልነበረም። ይህ ሁሉ መባሉ አንድም ድርጅቱ ራሱን አልገመገመ ለሚሉት ውሸታቸውን ለማጋለጥ ሲሆን በሌላ በኩል ደግሞ የሚታገል ድርጅት ስህተት መፈፀሙ አስገረሚ አለመሆኑን ለማስጨበጥም ነው። ቁምነገሩ ስህተት እፈፅማለሁ ብሎ ከድርጊትና ትግል መታቀብ ሳይሆን ስህተትን ላለመድገም ጥንቃቄ ማድረግ ላይ ነው። የኢሕአፓ አባላት ለሀገርና ለሕዝብ ሲሉ መስዋዕታቸውና መከራ መቀባላቸው የሀገራችን አኩሪ ታሪክ አካል ሆኖ በትውልድ የሚዘከር መሆኑን ግን የማንም የውሸት ዘመቻ የሚያግደው ወይም የሚያስቀረው አይደለም።

ወደ ችግሮችና ክፍፍልም ስንመጣ ውሸት አይታክቱዎቹ ነጋ ጠባ አንደሚሉት ሳይሆን ሀቁ ግን የትግል ውስብስብነትና ይህም ህይወቴ ለትግል ያሉ ግለሰቦችንም ሳይቀር ጫና እንደሚያደርግባቸው የሚያሳይ ነው። ቀደም ብለን በመደጋገም ልናስረዳ እንደሞክርነው ኢሕአፓ ለስልጣን ይታገላል ካሉ በኋላ ይህንን በክስ መልክ ሊያቀርቡ ለሚሞክሩት ያለን የሁልጊዜ መልስ በተለመደው አነጋገር ታዲያ ምን ይጠበስ ትግላችን ለስልጣን ነውና የሚል ነው። ግና ኢሕአፓ ስልጣን ሲልና ሌሎች ስልጣን ሲሉ የተለየ ጉዳይ ነው--ለኢሕአፓ ትግላችን ለፖለቲካ ስልጣን ነው ሲል ለሕዝባዊ ስልጣንና ለሀገር ሉዓላዊነት ማለቱ ነው። የሕዝብ መብት ለሚከበርበት ስርዓት፤ በነፃ ምርጫ ሕዝብ መንግስቱን ለሚመሰረትበት ዴሞክራሲያዊ ስርዓት ማለቱ ነው። የኢሕአፓ መሪዎች ለስልጣን የሚበቁበት ማለት ቢሆን ኖሮ ከደርግም ከወያኔም ጋር የስማምቶና በርከክም ብሎ ሹመትን በተቀራመተና በሕዝብ ላይ በተወዘፈ ነበር። በኢሕአፓ የተፈጠሩት አንጃዎች ሁሉ -የያኔውም የዛሬዎቹም--ጋር ቢሆን ድርጅቱ ያለው መሰረታዊ ጠብ የፖለቲካ እቅድምን ይመለከታል። የቀድሞዎቹ ከደርግ ጋር አብረን እንስራ ሲሉ የዛሬዎቹ ደግሞ ለወያኔ እንጎንበስ በማለታቸው ልዩነት ተፈጠረ እንጂ ጠቡ የግለሰቦች አይደለም። አንዳንድ ቀጣፊዎችና ጥራዝ ነጠቆች ለምሳሌ ኢሕአፓም ሆነ ደርግና መኢሶን አቅዋማቸው አንድ ነበር--በስልጣን ተጣሉ

ይላሉ። ይህ ግን ሀሰት ነው። ከደርግ ጠቡ ጊዜያዊ ሕዝባዊ መንግስት እንዳይቋቋም ጋሬጣ በመሆኑና ወታደራዊ አምባገነንነትን ለማስፈን በመነሳቱ ነው። ከመኪሶን ልዩነቱ እነሱ ደርግን ደግፈንና በሂስ አጅቦን አብረንው በስሩ እንስራ ሲሉ ኢሕአፓ ደግሞ ደርግ ቦታውን ለቆ ጊዜያዊ ሕዝባዊ መንግስት ይመስረት በማለቱ ነው። ሌላው ሁሉ ትርፍ ነበር። ዛሬም ከዘመናዊ ባንዶችና አንጃዎች የሚለየው እነሱ ከወያኔ ጋር በይፋ ወይም በሽፍንፍን ተለጣፊነት እንስራ ሲሉ ኢሕአፓ ወያኔ በህዝባዊ ትግ መወገድ ያለበት ፀረ ሕዝብ ፀረ ኢትዮጵያ አገዛዝ ነው በማለቱ ነው። የሚታረቅ አቅዋም አለመሆኑ ግልፅ ነው-- ኢሕአፓ መቸም ቢሆን መቼ ሕዝብን ሀገርን ክዶ ለወያኔ አያድርምና። ከዚህ ባሻገር ደግሞ ኢሕአፓ ስለ ድርጅትና መርህ ያለውንም አመለካከትና አቅዋም መጥቀሱ አስፈላጊ ይሆናል። ይህ አቅዋሙ የማይገባቸው ደግሞ ድርጅቱን በአክራሪነት፣ በግትርነት፣ በተንኳሽነት ወዘተ ሊከሱና የሀሰት ክስ ሊጭኑበት የሚዳክሩ ጥቂቶች አይደሉም። መሰረትና ሀቅ የላቸውም።

ኢሕአፓ ሀ ብሎ ትገል ሲጀምር ቃል ኪዳኑ ለኢትዮጵያና ለሕዝቧ ነው። ሀገራችን ተበደለች፣ ተነጻጻች፣ ሕዝቧም ተበዘበዘ መከራው በዛ፤ መብቱ ተረገጠ እኩልነትና ዲሞክራሲን አጣ ብሎ ይህን ሁኔታ ለማስወገድና፣ የሕዝብ ወሳኝነትንና የሀገር ሉዓላዊነትን ለማስከበር ብሎ አመፀ ታገለ እንጂ ማንንም አገዛዝ ሆነ ግለሰብ ለማስደሰት ሆነ ከማንም ጋር ተሞዳምዶ ቃል ኪዳኑን ለመሸርሸርና ለመሻር አልነበረም፤ አይደለም። ለኢሕአፓና አባሎቹ መርህ ማለት ክታብ-- እምነት ነው-- ቃሉ ክቡር ነው። የግለሰቦች ሀሳባቸውንና አቅዋማቸው የመቀየር መብት የተጠበቀ ቢሆንም ዛሬ የሰላ የድርጅት ቱሪስት የሆኑ ብዙ አሉ። ይህ የሀሳብ የመቀየር ችሎታን ሳይሆን የሚያመለክተው መርህ ማጣትን ወይም መርህን አለማክበርንና ችኩል እግር ከዘንዶ ጉድጓድ ይገባልን ነው። ይህን ዓይነት ከዚህ ከዚያ ማደርና በሞቀበት ሁሉ መጣድ ልምድ ያላቸው ሁሉ ኢሕአፓን በግትርነት ቢከሱት የሚገርም አይሆንም። ንፁህ አድርባይነት በሚገባ ሲመረመር በጣም ቆሻሻ ነው። ኢሕአፓ እነዚህን መርህ ብሎ ያነገባቸውንና መስዋዕትነት የከፈለባቸውን ዛሬም ክቡር ብሎ ይዞ ያለው ግትር ሆኖ ሳይሆን ዛሬም የሕዝብ መሰረታዊ ጥያቄ ቅንጣትም ተገቢውን ምላሽ ባለማግኘቱ ነው። መሬት ለአራሹ፣ ዲሞክራሲ አለገደብ፣ ሉዓላዊነቷ የተከበረ ሀገር፣ እኩልነት፣ የላባደሩና ሰርቶ አደሩ ሕዝብ በአጠቃላይ መብት መከበር ወዘተ ገና የመልስ ያለህ እያሉ ናቸው። ይህ ሀቅ ሆኖ ባለበት አቅዋምን እያሸጋሸጉና ለመጣው ባለነፍጥ እያደሩ የግል ጥቅምን ማደለብ የኢሕአፓ አቅዋም ሆኖ አያውቅም፤ የሚሆንም አይደለም። ብልህ ሆንን፣ ስልጡኑን ፖለቲካ ተረዳን፣ መርህ ብሎ መድረቁ ያለፈበት ፖለቲካ ነው፤ ዶክተሮቹና አዋቂዎቹ ወይም ማለት እንደሚወዱት ልሂቆቹ እኛ ነን ወዘተ ወዘተ በሚል ከሕዝብ ጠላት ጋር መሞዳሞድን የሚሰብኩትን ኢሕአፓ ግትር ብሎ ዛሬም የሚታገላቸው ነውና ሀሰት ቢረጩበት ብዙም የሚገርም አይሆንም። ትግል ስንል መርህና ሕዝባዊ ዓላማን ማስቀደም ነው። የሕዝብን ጥቅምና የነፃነት ፍላጎት የሚፀረረውን ሁሉ በባህል ወይም ወግ ሽፋን ኢሕአፓ አይቀበልም። ባህላችን ነው በሚል ጎጂ ባህሎችን፣ ፀረ ሴት ልምዶችን፣ ሕዝብን ከፋፋይ አቅዋሞችን፣ ትምክህትና ጥበትን አያስተናግድም። ለኢትዮጵያና ለሕዝብ ቆመናል፤ ለውጥ ፈላጊ ነን እያሉ ተመልሰው ወደ ቀድሞው መወገድ

ወዳለበት እምነትና ልምድ ወይም አቅዋም የሚገቡትን--ጎጠኛና ዘረኛ ወይም በህይወት መሰረት አክራሪና ግጭትን ጋባኸ የሚሆኑትን--ኢሕአፓ ይቃወማል። ግለሰቦችን በጣዖትነት ማስቀመጥ ደግሞ ከድርጅቱ መሰረታዊ ዲሞክራሲያዊና እኩልነት፤ የሕዝብ ወሳኝነት አቅዋም ጋር የሚገረጸው በመሆኑ መቸም ተቀብሎት አያውቅም። በድርጅቱ ውስጥ የጋራ አመራርና ሀላፊነት፤ ህቡዓዊነት የሚፈቅደውም ዲሞክራሲ የሰፊነት በመሆኑ በአምባገነንነት ወይም በአምልኮን ባይነት ብቅ ያሉትንም ግብዞች ለማረም ሞክሮ አልሰማ ሲሉ በተርታ አስወግዷቸዋል። ኢሕአፓ አቅዋም የሚወስደው በመርህ መሰረት በመሆኑ ልዩነትም አቅዋሞቹም ሁሉ ሊገመቱ የሚችሉት ከዚህ በመነሳት ነው። ዋሾዎች ሲሉ እንደሚደመጡት በኢሕአፓ ሁሉን ወሳኝ ግለሰቦች፤ አምባገነን እገሌዎች የሉም፤ ሊሆኑ የሞክሩ ተሸኝተው ውድቀትን ተከናኝበዋል። ኢሕአፓ እምነቱና ማንነቱ አንድ መሆን አለባቸው ብሎ ያምናል። በመርህ መሰረት መኖርና መርህና እምነትን ህይወትን ገላጭ ማድረግ በጣም ከባድ መሆኑ የሚታወቅ ነው። በዘልማድ ብዙዎች የሚቀናቸው በዝምደና ሆነ በጓደኝነት፤ በጥቅም ሆነ በፍርሀት አድርገው መሆን ነው። ጋሼ ይቀየማልና አቅዋም አልይዝም፤ እገሌ ትግል በቃኝ ካለ እኔ ማን ሆኜ ነው የምቀጥለው፤ አብሮ አደጌ ጋር እስለፋለሁ፤ በአቅዋሚከፀናሁ ከወዳጆቼ እለያለሁ፤ እስከመቼ ትግል እነ እገሌ ሲንደላቀቁ እያየሁ፤ ሕዝብ የራሱ ጉዳይ ሁሉም ለየራሱ ወዘተ በሚል ተገቢውን አቅዋም መያዝና ፀንቶ መቆየት የሚያቅታቸው ጥቂቶች አልነበሩም፤ አይደሉም። ድክመታቸውንም ለመሸፈን በኢሕአፓ ላይ የሀሰት ክሶችን መደርደርና አሉባልታዎችንም ማሰራጨት ላይ ተሰማርተው አይተናል፤ አድምጠናል። ከድክመታቸው የተነሳም ጥርትና ቁርጥ ያለ ወገንተኛ አቅዋም የመያዙ ይሳናቸውና ሲወላውሉ ወይም ወግድ ማለት የሚገባቸውን ጠላት፥ አድርገውና ባንዳ ሲያቅፉ ወይም ሊያሰተናግዱ ሲቃጠሉ ይታያሉ። ኢሕአፓም በዚህ ጎዳና ስለማይገዛ አክራሪ ብለው በውሸት ሊያወግዙት ይሮጣሉ። ኢሕአፓ ድርጅትና የድርጅት መሪዎችም የሕዝብ አገልጋይ እንጂ ከሕዝብ በላይ አይደሉም ብሎ ስለሚያምን ጣዖት ፈላጊዎች ፀረ ድርጅቶች ነው ብለው በሀሰት ይከሱታል። የድርጅት መሪዎች እንደአዲሱ ስልጣናቸው የማይጠየቅና የማይገሰስ ነው ይባልናም ገና ሳይፈተኑ ማንዴላ ወይ ሌላ የሚል ቅፅል ይለጠፍባቸውና ቆጥ ስለሚሰቀሉ ነገሮችን ሲያባላሹና የሕዝብንና የሀገርንም ጥቅም ሲጎዱ እንኳን መተቸተ ከማይቻልበት ደረጃ ይደርሳሉ። ኢሕአፓ ይህን መቸም የሚቀበል አይደለምና የሕዝብ መሪ ነን ብለው ራሳቸውን የሰየሙትን ወይም ጫጫታ በሚቀናቸው ሳይታገሉ “ ዕድሜ ልክ የታገሉ ” ተብለው የሚሞገሱትን፤ በጀግንነት ተግባር ከቶም ሳይታዩ ጀግና የሚባሉትንም በተመለከተ ጎበዝ አደብ አንግዛ አንጂ፥ ነገር አይበላሽ እንጂ ብሎ ኢሕአፓ ማሳሰቢያና አርምት ሲሰነዝርም በክብረ ነክ ያወግዙታል። ሀቁን በመናገር መወገዝ ይሏል ይህ ነው። ከዚህ ባሻገር ግን ኢሕአፓ ያለውን አረመኔ አገዛዝ መታገልን ቅድሚያ በመስጠቱ የሰንቱን ገበና ለሰንቱ ደብቆላቸው እንዳለ የሚታወቅ ነው ማለትም እንችላለን። ለማንኛውም በኢሕአፓ ሀቀኛ አባላት ቅድሚያ የሚሰጠው ለሀገርና ለሕዝብ በመሆኑ በአንጉል ይሉኝታ፤ የመንደርና የጎጥ ልጅነት፤ መሰረት ቢስ መቻቻል ወይ መስል አልባሌና መወገድ ባለባቸው የተሳሳቱ አቅዋሞች የተነሳ ቃልኪዳንና መርህን የሚያፈርስ መሞዳምድ መቼም የሚታይ አይሆንም። ይህን አሌ ያሉትና ለጠላትም ፈካ ጎንበስ ለሊሉ የቃጠትንም ከመሀሉ አውጥቶ ወደሚሄዱበት ሂዱ ብሎ

ኢሕአፓ ዛሬም ፀረ ኢትዮጵያ ሀይሎችና ፀረ ሕዝቦችን ሁሉ አምርሮ እየታገለና እያሰጨነቃቸው መሆኑን ነው። የሕዝብ ጠላቶችም ይዋሻሉ፤ ኢሕአፓም ትግሉን አጠናክሮ ይቀጥላል። ውሸት የማይቀይረው ሀቅ ይህ ነው።

ያ ትወልድ ይዘምር እንደነበረውም፤

በትግል የሚሞቱ አቸናፊ ናቸው

በትግል የሚኖሩ አቸናፊ ናቸው

ጭቆና ባለበት ሞገድ እያስነሳ

የታጋይ ድምፁ ይጮኻል ይጣራል

ይላል አሁኑኑ

እናምፅ አምፁ ።

ይቀጥላል